

הראשון - שנפטר השבוע

שלחת החיים של יצחק סולם משתקפת היטב בתמונה זו, שצולמה רק לפני כשנה, בה הוא נראה כשהוא רוקד עליז בחברת אשתו שרה במסיבה. מאז נתקף בהתקפת לב ראשונה לפני שנה, סבל סולם באופן כרוני מליבו.

במדוי הצבא הצרפתי; למטה מומין - י. סולם ואשתו בת מונת נשואין. למטה משמאל - סולם (משמאל) בעוד בנק לאומי בקבלת-הפנים לנשיא יצחק בן-צבי בעת שסייר במנך.

ל: למעלה מומין ילדיהם בחגיגות מאל - י. סולם

אחרי כמה זמן, כשהייתי בריאה, הלכתי עם חברה לחתונה של אחד מהחברים שלנו במחנה. פתאום תפס אותנו באמצע גשם. נרטבנו חזק. אז בא זאק והכניס את שתינו מתחת למעיל שלו. יחד הלכנו לחתונה. פתאום הוא שאל אותי, ככה בצחוק: "שרה, מתי אנחנו מתחתנים?" זאת היתה סתם שאלה בצחוק, מפני שלא הכרנו אפילו. אחר-כך היינו ביחד באותה אוניה שלקחה אותנו לארץ ישראל. זה היה בסוף שנת 1947. שם היינו מיוודים ושם גם אהבתי אותו כבר. אבל על חתונה לא חשבנו למרות שהחבריה תמיד שאלו: מתי אתם מתחתנים?

כשהגענו לארץ, אני גרתי עם הורי ביפו וזאק התגייס לצבא. הוא היה בעל נסיון צבאי, מפני שבמלחמת העולם השנייה הוא שירת בחיל-ההנדסה של צבא צרפת החופשית, ובמחנה קראו לו כולם "קומנדר זאק".

היתה לי חברה אחת ביפו. פעם אחת היא אמרה לי: "יש לי בשבילך שידוך מצויין". היא לא ידעה שאני מכירה את זאק. היא הוציאה את התמונה של אחיה מהכיס והראתה לי אותו: זה היה זאק. צחקתי. אמרתי לה שאני מכירה אותו. האחות התעקשה לשדך בינינו, אבל זאק היה אז בצבא.

★ ★ ★

עבודה אחראית

אחריכך עבדתי במטבח הפועלים בחדרה. שם פגשתי את זאק פעם נוספת. עכשיו כבר החלטנו להתחתן. ר' הוא היה עוד במדים. התחתנו. הסוכנות רצתה לתת לנו דירה בראשון-לציון, מפני שזאק נפצע במלחמה. אבל זאק לא רצה לקחת. עזרו לנו לקחת חדר קטן ביפו, בלי מטבח ובלי כלום. כשזאק השתחרר, הוא ניסה לפתוח מסעדה עם חבר במגדל-אשקלון. אבל העסק לא הצליח. אחר-כך הוא עבד במע"ץ בסלילת כבישים, בהתחלה כטרקטוריסט ואחר-כך כאחראי על קבור צת פועלים ומכבש. בינתיים נולדה לנו הבת הראשונה, איבון. בשנת 1951 קיבלו את זאק לעבודה בסניף הראשי של בנק לאומי בתל-אביב, למחלקת השמירה. מאז הוא נשאר לעבוד שם.

זאת היתה עבודה אחראית מאוד. כתבו בעיתונים שהוא עבד כפקיד ובמעלית. זה לא נכון. הוא היה במחלקה ששומר (המש"ן בעמוד 20)

16' אומר קדיש על קבר אביו, שמת ב' חרי סיבוכים בכליותיו ונוסף לכך גם קי' זול המש"ן לפעום כראוי עד רגע מותו.

בני האלמנה

שרה סולם (במרכז, כורעת), מבכה את בעלה ליד זרי הפרחים שהונחו על קיברו. הלווייתו של סולם, עובד-בנק אלמוני עד לפני שבועיים, הפכה להלוויה המונית, בה ביכו את שתול-הלב הראשון בישראל.